

1 ד"כי ברח העם"36. ועוד זאת, שגם לאחר יציאת מצרים הוצרכו בני-ישראל ללכת לברר את העולם,
2 החל מבירור המדבר כו';

3 מה-שאיין-כן בגאולה העתידה, שאז יזדכך העולם, כמו שכתוב37 "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ",
4 וכתוב7 "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי", וכמו שכתוב לפני זה: "וגר זאב עם כבש וגו' ונער קטן
5 נוהג במ"38, ועד שיתברר אפילו ה"צפעוני"39 (שהוא ענין הרע שבנחש הקדמוני גופא40), "כי מלאה
6 הארץ דעה גו"7.

7 ה. ועל-פי מה שכתוב במדרשי חז"ל41 שאילו זכו (ולא היו הענינים שגרמו להיפך כו') היתה היציאה
8 ממצרים באופן של גאולה שאין אחריה גלות [שלכן נאמר מיד לאחר קריעת ים-סוף "עד יעבור עמך
9 ה' עד יעבור גו"42, ב' פעמים, דקאי על ההעברה בים-סוף ועל ההעברה בירדן43, ומיד לאחר זה
10 "תביאמו ותטעמו גו"44, באופן נצחי], הרי מובן, שביציאת מצרים ישנם כבר כל הענינים בדוגמת
11 הגאולה העתידה.

12 וזהו הענין של קריעת ים-סוף - שביציאת מצרים גופא הרי זה בדוגמת הגאולה העתידה, כי:

13 החילוק בין יציאת מצרים לקריעת ים-סוף הוא - שביציאת מצרים נשאר עדיין פרעה עם ה"שלישים"
14 וכו'45, מה-שאיין-כן בקריעת ים-סוף, ש"לא נשאר בהם עד אחד"46; ועל-דרך-זה בנוגע להצלת
15 בני-ישראל - שביציאת מצרים נשאר עדיין אצל בני-ישראל הפחד ממצרים, מה-שאיין-כן בקריעת
16 ים-סוף28; וכן בנוגע לענין הבירור - שהרי אמרו רז"ל47 ש"גדולה היתה ביזת הים מביזת מצרים", באופן
17 שלא בערך.

18 ו. ויש להוסיף, שהאמור לעיל שגם ביציאת מצרים ישנם הענינים דלעתיד-לבוא (בתור טפל), צריך
19 להתבטא גם בעבודה בפועל, כמו כל הענינים (ועד שמצינו48 שלמדים הלכה בפועל מפסוקים שמדברים
20 אודות היעודים דלעתיד-לבוא).

21 וכמובן מהמבואר בהמשך 'וככה הגדול'49 בפירוש מאמר רז"ל50 "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים
22 טובים בעולם הזה כו'", גודל מעלת העבודה עתה, ועד שכל הגילויים דלעתיד-לבוא תלויים במעשינו
23 ועבודתנו כל משך זמן הגלות51, והיינו, שעכשיו נעשה גם הענין עצמו, אלא שזהו כמו דבר המונח
24 בקופסא, ובאופן שגם ה"מפתח" נמצא בידינו כו'52.

25 וכן לאידך גיסא, שיש הוראה גם מהאמור לעיל שלעתיד-לבוא יהיה גם הענין דיציאת מצרים בתור
26 טפל, וכפי שיתבאר לקמן (סעיף ח ואילך).

* * *

27 ז. מהענינים שבהם משתווה יציאת מצרים עם הגאולה העתידה53 - שביציאת מצרים נאמר54 "נעליכם
28 ברגליכם", וכן בגאולה העתידה נאמר55 "והדריך בנעלים" (שזהו השכר על קיום הציווי "נעליכם
29 ברגליכם").

30 ומזה מובן, שכדי לבוא להשכר ד"והדריך בנעלים", צריכה להיות גם עכשיו העבודה הקשורה עם
31 ענין הנעל.

(36) שם, ה. וראה תניא ספ"ל א.
(37) זכרי' יג, ב.
(38) ישעי' יא, ו.
(39) שם, ח.
(40) ראה מצו"צ ורד"ק עה"פ.
(41) ראה עירובין נד, א. שמו"ר רפ"ב. זח"ג רכא, א.
(42) בשלח טו, טז.
(43) ראה מכילתא ויל"ש (רמז רנב) ופרש"י עה"פ (מת"א).
(44) שם, יז.
(45) שם יד, ז.
(46) שם, כח.
(47) פרש"י שם טו, כב - ממכילתא בא יב, לו. ועוד.
(48) ראה שבת סג, א (במשנה).
(49) תרל"ז פט"ו ואילך.
(50) אבות פ"ד מי"ז.
(51) תניא רפ"ז.
(52) ראה לקו"ת דברים א, ב. וראה גם תורת מנחם - התוועדויות ח"ב ע' 198. וש"נ.
(53) ראה גם שיחת אחש"פ שבהערה 5 ס"ג ואילך (תורת מנחם - התוועדויות חמ"ג ע' 205 ואילך).
(54) בא יב, יא.
(55) ישעי' יא, טו.